

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2021
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 110. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1230/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2021
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 110. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané dne 23. června 2021

Obsah:

Strana:

23. června 2021

Schůzi zahájil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Usnesení schváleno (č. 1718).

Řeč poslance Mariana Jurečky 5

Schválen pořad schůze.

1. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1230/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 6

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové 7

Řeč poslankyně Jany Černochové 9

Řeč poslankyně Lenky Dražilové 10

Řeč poslankyně Lucie Šafránkové 10

Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 11

Řeč poslance Jana Bauera 12

Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové 14

Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 15

Řeč poslance Jana Bauera 16

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Víta Kaňkovského 16

Řeč poslance Václava Votavy 17

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové 17

Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové 17

Řeč poslance Víta Kaňkovského 18

Řeč poslance Romana Sklenáka 18

Řeč poslance Václava Votavy 19

Řeč poslance Tomáše Martínka 19

Řeč poslance Jiřího Dolejše 19

Řeč poslance Jana Jakoba	22
Řeč poslance Romana Sklenáka	23
Řeč poslance Jana Jakoba	24
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	24
Řeč poslance Jana Jakoba	26
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	26
Řeč poslance Jana Jakoba	26
Řeč poslance Václava Klause	27
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	27
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	27
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	28

Usnesení schváleno (č. 1719 - 1. část).

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	28
--	----

Usnesení schváleno (č. 1719 - 2. část).

Závěrečná řeč předsedy PSP Radka Vondráčka

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny

23. června 2021

Přítomno: 128 poslanců

(Schůze zahájena v 14.00 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 110. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se přihlásili všichni identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. S náhradní kartou číslo 11 hlasuje pan poslanec Richter a s náhradní kartou číslo 15 hlasuje pan poslanec Profant.

Schůzi svolal předseda Poslanecké sněmovny podle § 51 odst. 4 našeho jednacího řádu na základě žádosti 48 poslanců. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou dne 16. června tohoto roku.

Nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslance Petra Dolínka a poslance Františka Kopřivu. Má někdo jiný návrh? (Nikdo se nehlásí.) Takže budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 1, přihlášeno je 92 poslanců, pro 92, proti žádný. Konstatuji, že jsme ověřovateli 110. schůze Poslanecké sněmovny určili poslance Petra Dolínka a poslance Františka Kopřivu.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci: Adamec Ivan pracovní důvody, Babka Ondřej zdravotní důvody, Bartoň Lukáš zdravotní důvody, Bartoš Ivan pracovní důvody, Bartošek Jan pracovní důvody, Baxa Martin pracovní důvody, Běhounek Jiří pracovní důvody, Beitl Petr do 16 hodin pracovní důvody, Bělobrádek Pavel pracovní důvody, Benda Marek rodinné důvody, Blaha Stanislav pracovní důvody, Bláha Jiří pracovní důvody, Blažek Pavel pracovní důvody, Bojko Marian zdravotní důvody, Bžoch Jaroslav zahraniční cesta, Černý Alexander osobní důvody, Červíčková Monika pracovní důvody, Dvořák Jaroslav zdravotní důvody, Farský Jan pracovní důvody, Fiala Petr pracovní důvody, Fiala Radim pracovní důvody, Gazdík Petr pracovní důvody, Golasowská Pavla pracovní důvody, Grebeníček Miroslav zdravotní důvody, Grospič Stanislav od 16 hodin pracovní důvody, Hanzel Tomáš rodinné důvody, Hoppe Libor pracovní důvody, Hrnčíř Jan zdravotní důvody, Hyťhová Tereza do 15.30 hodin pracovní důvody, Jáč Ivan pracovní důvody, Janda Jakub osobní důvody, Kalátová Iva zdravotní důvody, Kasal David zdravotní důvody, Kohoutek Jiří osobní důvody, Kolovratník Martin pracovní důvody, Kozlová Lenka zahraniční cesta, Krutáková Jana zdravotní důvody, Kytýr Jaroslav pracovní důvody, Langšádlová Helena pracovní důvody, Mališ Přemysl rodinné důvody, Martinů Jaroslav pracovní důvody, Maříková Karla pracovní důvody, Matyášová Eva osobní důvody, Mihola Jiří pracovní důvody, Mračková Vildumetzová Jana pracovní důvody, Navrkal František pracovní důvody, Nevludová Ivana pracovní důvody, Okamura Tomio od 15.15 hodin pracovní důvody, Pikal Vojtěch pracovní důvody, Rakušan Vít pracovní důvody, Rutová Miloslava zdravotní důvody, Sommerová Olga osobní důvody. Poslanec Hrnčíř Jan ruší omluvu, je přítomen. Stanjura Zbyněk pracovní důvody, Strýček Jiří zdravotní důvody. – Kohoutek Jiří je přítomen a neomlouvá se, takže tady je nějaká chyba. Takže pan poslanec Kohoutek Jiří ruší svoji omluvu, protože je přítomen. – Stanjura Zbyněk pracovní důvody,

Šindelář Pavel pracovní důvody, Valenta Jiří zahraniční cesta, Válková Helena pracovní důvody, Venhoda Petr pracovní důvody, Volný Lubomír pracovní důvody, Vymazal Jaroslav pracovní důvody, Zahradník Jan pracovní důvody. Pan poslanec Krejza se omlouvá z dnešní mimořádné schůze také.

Teď členové vlády, kteří se omlouvají z dnešní schůze: Babiš Andrej pracovní důvody, Benešová Marie pracovní důvody, Dostálová Klára pracovní důvody, Kulhánek Jakub pracovní důvody, Plaga Robert pracovní důvody, Toman Miroslav pracovní důvody, Vojtěch Adam pracovní důvody. Ještě se omlouvá ministr obrany Lubomír Metnar, a to z celého jednacího dne z důvodu naléhavých pracovních povinností v rámci rezortu Ministerstva obrany.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 110. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Připomínám, že podle § 54 odst. 7 zákona o jednacím řádu rozhodne Sněmovna pouze o pořadu uvedeném v žádosti. Navrhnout nelze žádnou změnu ani doplnění pořadu. Rovněž tak nelze rozšiřovat schválený pořad.

V tomto okamžiku se mi přihlásil s přednostním právem pan poslanec Marian Jurečka jako předseda KDU-ČSL. Chtěl jsem se zeptat předsedkyně TOP 09: Taky ještě před otevřením rozpravy? (Odpověď mimo mikrofon.) Až po. Ale pan předseda Jurečka měl přání vystoupit neprodleně. Prosím máte slovo s přednostním právem.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji moc, vážený pane předsedající. Já se omlouvám, já toho využívám z důvodu, že musím ještě na další jednání, pak se tedy vrátím na jednání pléna, takže proto vystupuji nyní z časových důvodů, ale dovoluji mi pár poznámek k této mimořádné schůzi a k tomuto sněmovnímu tisku, který jsme dostali.

Musím říct, že pro nás, pro KDU-ČSL i koalici SPOLU, je téma otázky výše důchodů starobních důchodců v České republice důležité. Vždycky jsme v minulosti podporovali onu zákonnou valorizaci, logicky, i tu částku, která přicházela jako návrh na zvýšení nad zákonnou valorizaci. Dneska jsme přece jenom ale ve složitém období tohoto roku, kdy se tady plánuje opět rekordní deficit s výhledem na příští tři roky, kdy se plánuje celkový deficit, tak jak to vláda navrhuje, 1 bilion korun. A vidíme jako velmi diskutabilní otázku zvyšování důchodů plošně, jak to navrhuje vláda v tomto sněmovním tisku nad rámec té minimální zákonné valorizace.

A pro nás je opravdu důležité, a chtěli bychom požádat, a ten návrh tady potom také zazní, abychom měli možnost tento tisk projednat i ve druhém a ve třetím čtení, protože chceme do druhého čtení podat pozměňující návrhy. Já mohu říct za klub KDU-ČSL, chceme podat pozměňující návrhy, které by šly směrem pomoci zvýšit důchody maminkám, které vychovávaly své děti, vychovaly nás, dnešní produktivní generaci, která svými odvody pomáhá vlastně plnit ten důchodový účet. Byly to maminky, které si řádně odpracovaly svých 35 let. Nicméně ten systém je nastaven do dnešních dnů bohužel tak, že má a zná jednu jedinou zásluhovost, a sice zásluhovost finanční, výše výdělků. Nezná zásluhovost generační solidarity, toho, že tady někdo dá kus svého života do výchovy dětí.

Proto budeme chtít navrhovat ve druhém čtení návrh na zvýšení důchodů cíleně, adresně, maminkám, které vychovaly děti, onu pětistovku maminkám měsíčně navíc k důchodu, na které se shodla i odborná důchodová komise pro spravedlivé důchody, je to jeden z jejích závěrů. Chceme ten návrh podat, proto potřebujeme to projednání ve druhém čtení. Nechceme, aby ty nůžky byly pořád takto rozevřené, ale chceme je začít svírat, tak aby ti, kteří jsou tím systémem vlastně potrestáni za to, že přispěli k tomu, že dneska vůbec ten důchodový pilíř má takové příjmy, jaké má, tak tuto nespravedlnost chceme napravit.

A pak je tam druhý moment, který také chceme ve svých pozměňujících návrzích upravit, a to je způsob výpočtu a částky vdovských a vdoveckých důchodů. Myslím si, že i tato skupina velmi ohrožených seniorů si zaslouží pozornost Poslanecké sněmovny a podporu.

Takže z těchto dvou cílených záležitostí, a myslím si, že jsou naprosto jasné, obhajitelné, chceme cíleně podpořit tyto skupiny seniorů v České republice, protože si tu podporu opravdu zaslouží. A proto my nechceme tady nic blokovat, obstruovat, ta dnešní schůze může být velmi rychlá, velmi věcná, tak aby mohlo proběhnout následně druhé a třetí čtení, tak chceme dneska tedy neschvalovat to podle § 90, ale chceme potom ty naše pozměňující návrhy připravit, podat a obhájit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní přečtu další omluvy. Takže omlouvá se pan poslanec Jaroslav Faltýnek z důvodu nemoci a potom se omlouvá z pracovních důvodů paní poslankyně Irena Blažková.

Nyní budeme hlasovat o celém návrhu pořadu 110. schůze Poslanecké sněmovny, jak byl písemně předložen.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 2, přihlášeno 115 poslanců, pro 99, proti žádný. Pořad schůze byl schválen.

A nyní přistoupíme k jedinému bodu pořadu, kterým je

1.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 1230/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Z pověření vlády předložený návrh uvede ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Paní ministryně, prosím, ujměte se slova. A hned po vás má zájem vystoupit s přednostním právem paní ministryně Alena Schillerová. Tak prosím, máte slovo, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážení poslanci, vážená poslankyně, chtěla jsem se vás zeptat, zda jste viděli tu debatu, kde sedí pan ministr dopravy a ptá se ho paní moderátorka Moravcová. Ptá se ho na dálnice: "Pane ministře, vy chcete příští rok zase stavět další desítky kilometrů nových dálnic. Pane ministře, kolik to bude stát? Pane ministře, kde na ty nové dálnice vezmete? Pane ministře, proč chcete stavět nové dálnice zrovna teď, když je rozpočet v tak špatném stavu? Pane ministře, proč chcete stavět nové dálnice, když lidé můžou jezdit po starých dálnicích? Pane ministře, bylo to v plánu, abyste si postavil nové dálnice? Nebo jste se rozhodl právě teď, že budete stavět nové dálnice? Pane ministře, neměli bychom po covidu šetřit, místo toho, abychom stavěli nové dálnice?"

Asi všichni víte, že taková debata neproběhla a byla by velmi absurdní. Nicméně u důchodů tuto debatu máme každý rok. Každý rok je tu zpochybňováno to, že chceme zvyšovat lidem, kteří celý život pracovali, odváděli do systému, vychovali nás, starali se

o nás, když jsme byli malí a bezmocní, předali nám naši zemi v tomto stavu, tak každý rok je navyšování důchodů zpochybňováno. Je to zpochybňováno jako investice do lidské důstojnosti, protože to pro mě navyšování důchodů je. Navyšování důchodů, těch dnešních 300 korun, je také jasný signál státu, že ten, kdo celý život pracoval, bude mít alespoň trochu důstojný důchod. O tom dneska budeme jednat a musíme se shodnout, že ty tři stovky měsíčně, tři stovky měsíčně nad zákonnou valorizaci, nejsou žádné velké terno.

Když jsem si prohlížela tu debatu z minulých týdnů k tomu, jak se staví různí poslanci a poslankyně k navyšování nad zákonnou valorizaci, tak jsem se styděla, protože jsem v tom jasně rozpoznávala ten tehdejší klip "přemluv bábu". Mnozí prostě neustále dávají najevo, že starší lidé, starší spoluobčané jsou pro nás přítěží. A já říkám, nejsou pro nás přítěží. Nejsou pro nás přítěží. A milí důchodci, milé důchodkyně, nenechte si to namluvit. Nenechte si namluvit, že jste pro společnost přítěží. Naopak. Vy nikomu nic nedlužíte a zaslužíte si důstojné stáří a důstojné důchody, protože jste se o nás starali, když jsme skutečně byli malí a bezmocní, a my se teď máme postarat o vás.

A milá opozice, jestli to skutečně myslíte vážně s šetřením, tak v této ctěné Poslanecké sněmovně je návrh na zmrazení platů ústavních činitelů. A jestli to skutečně myslíte vážně, tak začněte šetřit u sebe. Pokud projde ten návrh, tak máme první třičtvrtmiliardu korun, která se dá ušetřit, a nemusíme šetřit na těch, kteří se nemohou bránit.

Já vás prosím, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci, abychom tento návrh schválili ve zrychleném čtení. Ty důvody jsou jasné. My máme stále, i přes to rekordní navyšování z minulých let, 600 tisíc starobních důchodců, kteří mají penzi nižší než 14 tisíc. Já bych chtěla upozornit na to, že mezi těmito lidmi je i 90 tisíc lidí, kteří ani nedosáhnou na 10 tisíc. Já bych vám přála si alespoň jeden měsíc z těchto částek zkusit vyžít. Ten druhý hlavní důvod je nižší valorizace, než na kterou jsme byli z předchozích let zvyklí.

Víte, že zvýšení důchodů od ledna 2020 bylo dáno především vysokým růstem mezd. Růst reálných mezd byl v roce 2018 skoro 6 %, v roce 2019 to byla 4 %, ale v roce 2020 vzrostly reálné mzdy pouze o 1,2 %. V tomto roce pak vycházíme, nebo vyšší valorizace vychází zejména z růstu cen. I proto, a to je ten druhý hlavní důvod, je nutné přidat nad rámec současné valorizace. A pokud vás to zajímá – usuzuji tak z ruchu zejména v pravé části spektra Sněmovny – tak dle současných odhadů by byla zákonná valorizace pouze 458 korun a to je polovička toho, na co byli senioři a seniorky v minulých letech zvyklí. A já skutečně nebudu přestávat opakovat, že naši rodiče tuto zemi vybudovali, zaslouží si důstojné důchody po celoživotní práci, proto navrhujeme ty tři stovky měsíčně nad zákonnou valorizaci.

Já vás, vážení zákonodárci, prosím o podporu tohoto zákona ve zrychleném čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu dvě omluvy. Omlouvá se z pracovních důvodů po celý jednací den pan poslanec František Kopřiva a potom se omlouvá pan poslanec Pavel Růžička z dnešního jednání schůze.

Takže nyní s přednostním právem hned po paní ministryni si přeje vystoupit ministryně financí Alena Schillerová, následně prosím, aby se připravila zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Lenka Dražilová. Tak paní ministryně, máte slovo. Tak prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych za vládu jako její místopředsedkyně uvedla několik důvodů, proč před vás dnes předstupujeme s návrhem na

dodatečné zvýšení důchodů o 300 korun měsíčně nad rámec zákonné valorizace. (Obrací se na předsedající s žádostí o zjednaní klidu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní ministryně žádá o klid, takže já v pravé části sálu z mého pohledu žádám tedy o klid v jednacím sále, aby se paní ministryně mohla vyjádřit. Tak prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. – A to, jak víte, formou pevné částky, abychom více pomohli lidem, kteří mají důchody spíše nižší. Ať se to někomu líbí nebo ne, životní standard našich seniorů je dlouhodobou prioritou této vlády, kterou si také vetkla i do svého programového prohlášení. Od počátku funkčního období jsme proto důchody významně a pravidelně zvyšovali. Zatímco v roce 2017 dosahoval průměrný důchod 11 745 korun, příští rok by s přijetím této úpravy měl dosáhnout už 16 195 korun. Oproti roku 2014, kdy byl průměrný důchod sotva 11 000, jde tedy o roční průměrné přilepšení přesahující 62 000 korun na osobu. Připomenu, že v krizovém roce 2021 si naši důchodci průměrně přilepšili o 839 korun měsíčně. Samozřejmě, že hlavním důvodem bylo dostat tomu, co jsme při nástupu do vlády slíbili, a to aby průměrný starobní důchod přesáhl částku 15 000 korun měsíčně, což se podařilo pandemii navzdory.

Stejně jako jsme v souvislosti s pandemií řešili, že byly uzavřeny provozovny živnostníkům, malým i velkým podnikům, zavřeny školy, omezena výroba a de facto zastavena většina služeb poskytovaná soukromým sektorem, tak obdobně přistupujeme i k důchodcům. Vzpomeňme si, že jako kompenzační bonus jsme vyplatili osobám samostatně výdělečně činným 40 miliard korun, společníkům v malých společnostech s ručením omezeným další miliardy. K tomu jsme ještě přidali bonus pro osoby na dohodu o provedení práce a o pracovní činnosti. Firmy mají možnost čerpat programy Antivirus, které všechny tři dohromady stály již přes 58 miliard korun. Kromě toho osoby samostatně výdělečně činné měly odklad záloh na sociální a zdravotní pojištění, nemusely platit půl roku minimální pojistná, prominuli jsme červnové zálohy na dani z příjmů fyzických a právnických osob, provádíme spoustu individuálních odkladů plateb daní. Dohromady jen tyto odklady ke konci května činily 40 miliard korun. Zavedli jsme program kompenzující část nájemného, specifické oblasti ekonomiky jako kultura a lázeňství získaly vlastní podporu. Firmy a podnikatelé využívají zvýhodněné úvěrové a záruční produkty Českomoravské záruční a rozvojové banky a Exportní garanční a pojišťovací společnosti. Rodiče, kteří hlídali a současně se učili v době pandemie se svými dětmi doma, získali navýšené ošetřovné, a to po celou dobu uzavření škol. Masivně investujeme, abychom rozhýbali ekonomiku, poptávku, povzbudili spotřebitelský apetýt a očekávání lidí. Zaměstnancům jsme snížili zdanění způsobem, který jim přinesl až tisíce korun měsíčně navíc na jejich čisté mzdě. To zároveň ulevilo zaměstnavatelům, kteří často neměli prostředky na to, aby mohli přistoupit k jinak obvyklému zvyšování mezd. A proto zejména v této době nesmíme zapomínat, že s námi žijí také občané, kteří nás vychovali, poskytli nám domov a kteří z objektivních důvodů nepracují, takže si nemohou příjvým vylepšit své rodinné rozpočty.

Je dobře, že důchodci nevyšli z koronavirové pandemie poražení. Odmítám přitom spojkku mezi zachováním životní úrovně dnešních důchodců s ožebračováním budoucích seniorů. Náš důchodový systém je průběžný, a představuje tak nejvyšší jistotu, jakou mohou stávající i budoucí důchodci ohledně svých penzí mít. Je to systém plně integrovaný do státního rozpočtu, kde důchody představují mandatorní výdaje. Zjednodušeně řečeno to znamená, že stát lidem jejich důchody garantuje. Ano, připravit důchodovou reformu se nám už do konce volebního období nepodaří. Přiznejme si ale, že se to nepodařilo žádné vládě za posledních třicet let. Vyžaduje to extrémní konsenzus napříč politickým spektrem, aby se

nestalo, že příští volby vyhraje někdo, kdo ji obratem zase zruší. A takový komfort jsme v průběhu pandemie zkrátka neměli. Připomínám ale, že příští vláda nebude s důchodovou reformou začínat od nuly. Máme pro ni dobrý základ v podobě analýzy OECD, která přináší komplexní pohled na stav našeho penzijního systému a řadu expertních závěrů této nezávislé autority, většinu nepříliš překvapivých. Máme složité nastavení výpočtu důchodů, potřebujeme zajistit finanční udržitelnost systému např. úpravami daňového mixu, samozřejmě tak, aby se daňová zátěž zaměstnanců, živnostníků a firem nestala na úkor důchodového systému nadměrnou a abychom zůstali konkurenceschopnou zemí lákavou pro investory.

Na závěr bych ráda uvedla, že si rozhodně nemyslím, že tato vyšší valorizace představuje zátěž, kterou by si naše veřejné finance nemohly dovolit, jak někdy slyším od opozičních poslanců. Ano, deficit 390 miliard je skutečně astronomický, ale je opodstatněn objektivními důvody. Prioritami rozpočtu jsou kromě úspor na provozu státu také investice v rekordní výši 189 miliard korun, růst důchodů, který, věřím, že dnes podpoříte, zachování nižšího 15procentního zdanění zaměstnanců, zvýšení slevy na poplatníka o 3 000 korun, ale také navýšení počtu pedagogů o 4 235, policistů o 1 000 a vojáků o 550. Se stovkami úředníků se naopak rozloučíme, např. v resortu Ministerstva financí, který opustí 188 zaměstnanců Finanční správy.

Ministerstvo financí samozřejmě počítá s plánem konsolidace, díky kterému se strukturální saldo bude snižovat postupně, a to o půl procentního bodu HDP ročně. Jsem přesvědčena, že toto tempo konsolidace je zcela přiměřené a nepoškodí rozjezd po pandemické krizi. Tento postup je plně v souladu s doporučeními respektovaných ekonomických pracovišť a Evropské komise, které vydala ke konvergenčnímu programu České republiky.

Nezapomínejme prosím, že kondice našich veřejných financí patří k nejlepším v Evropě. Není proto důvod a není ani ospravedlnitelné, aby naši senioři oproti seniorům žijícím v mnohem zadluženějších zemích živořili. Děkuji vám proto za podporu tohoto vládního návrhu. Určitě se shodneme, že naši senioři si to zaslouží. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní ještě s přednostním právem požádala za klub ODS paní poslankyně Jana Černochová.

Já mezitím ještě upřesním omluvu, protože já jsem tady měl v podkladech, že paní poslankyně Kozlová Lenka se omlouvá z důvodu zahraniční cesty, ale ono se ukázalo, že to nebyla zahraniční cesta, ale zdravotní důvody, abych to uvedl na pravou míru.

Tak prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Nedělám to často, ale poprosím vás, vážené kolegyně a kolegové, o jednu laskavost. Právě jsem se dozvěděla, že zemřel jeden z posledních válečných veteránů, letec 311. čs. bombardovací perutě RAF za druhé světové války pan (sundává si roušku pro nedostatek kyslíku) Tomáš Lom, narozený jako Tomáš Löwenstein, který by se dožil v srpnu věku 96 let. Chtěla bych poprosit členy Poslanecké sněmovny, abychom uctili Tomovu památku minutou ticha.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já tedy vyhovím vašemu požadavku a vyhláším minutu ticha. (Poslanci vstávají a drží minutu ticha.)

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Ať má čisté nebe.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní budeme pokračovat. A prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro první čtení poslankyně Lenka Dražilová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lenka Dražilová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené paní ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové, obě paní ministryně zde řekly to podstatné, já se tedy omezím pouze na krátké shrnutí.

Návrh zákona nám poslancům byl rozeslán jako tisk 1230 31. května letošního roku. Navrhovatel navrhl Sněmovně projednání návrhu zákona tak, aby s ním Sněmovna mohla vyslovit souhlas již v prvním čtení, tedy podle § 90 odst. 2 jednacího řádu Sněmovny.

Návrh zákona obsahuje opatření, které spočívá v mimořádném zvýšení důchodu o 300 korun v rámci pravidelného zvyšování důchodů v roce 2022. Cílem tohoto opatření je přispět ke zvýšení životní úrovně důchodců nad rámec obecných pravidel pro zvyšování důchodů. Také zde bylo řečeno, vláda toto opatření odůvodňuje jako reakci na skutečnost, že očekávané zvýšení důchodů bude od ledna 2022 výrazně nižší, než tomu bylo v předešlých letech. Navrhuje proto ještě dodatečné zvýšení, a to v jednotné výši 300 korun pro všechny příjemce důchodů, tedy i důchodů invalidních a pozůstalostních. Návrh zákona je potřeba přijmout co nejdříve, neboť z navrhovaného zvýšení bude vycházet nařízení vlády o zvýšení důchodů v roce 2022, které vláda schvaluje do 30. září tohoto roku.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Otevírám obecnou rozpravu, do které nejprve s přednostním právem za klub SPD je zmocněná poslankyně Lucie Šafránková, dále s přednostním právem paní poslankyně Adamová Pekarová a dále jako třetí s přednostním právem se stanoviskem klubu ODS pan poslanec Bauer. Tak prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji vám za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás krátce seznámila se stanoviskem našeho poslaneckého klubu SPD.

Pro naše hnutí je důstojný život našich seniorů klíčovou programovou prioritou od samého počátku jeho existence na politické scéně, stejně tak jak zájem a starost o životní úroveň příjemců všech dalších typů důchodů – našich invalidů, vdov, vdovců a sirotků. Proto jsme vždy zvyšování důchodů podporovali a samozřejmě ho podpoříme i dnes. Pouhé jednorázové navýšení důchodů ovšem není systémovým řešením. Tím je realizace a schválení návrhu zákona z pera SPD, který by do českého právního a sociálního systému zavedl institut tzv. minimálního důchodu nad hranicí příjmové chudoby, tedy zhruba na úrovni současné výše minimální mzdy okolo 15 tisíc korun měsíčně a poté zásluhově pro všechny samozřejmě, co splní zákonné podmínky. Tento návrh jsme již dávno předložili, ale vláda hnutí ANO a sociální demokracie k němu zaujala negativní stanovisko a odmítá jej podpořit. Současně tak odmítá řešit neakceptovatelnou životní situaci desítek tisíc našich důchodců nucených žít s příjmy pod hranicí nejen 15, ale mnohdy i 10 tisíc korun měsíčně. Několik stokorun, či spíše desetikorun valorizace jednou za rok těmto lidem výrazně nepomůže.

Hnutí SPD tedy letošní zvýšení důchodů samozřejmě podpoří, i když naše představa o něm je jiná. Za nespravedlivé považujeme zejména to, že vládní návrh opět negarantuje nárůst důchodů všem o stejnou částku, naopak důchodci s nejnižšími příjmy mají opět dostát přidáno méně. A i celková výše této navrhované částky zvýšení důchodů se nám zdá nízká.

Občané, kteří celý život poctivě pracovali pro naši společnost a stát, si dle názoru hnutí SPD zaslouží citelnější vyjádření naší úcty.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní vystoupí s přednostním právem předsedkyně TOP 09 paní poslankyně Pekarová a připraví se se stanoviskem klubu ODS pan poslanec Bauer. Tak prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Vážené paní ministryně, vážené paní poslankyně, páni poslanci, vážená veřejnosti, myslím, že tenhle evergreen, který tady projednáváme prakticky pokaždé, když se blíží nějaké volby, a ty se blíží vždycky v každém roce, už je věcí, na kterou jsme do jisté míry zvyklí. Ale to, na co si nelze zvyknout, je ta bohorovnost, s jakou nám s úsměvem, klidným hlasem dámy ministryně, které tady hovořily za vládu, sdělují, že je všechno v pořádku, co se týče veřejných financí, že to tempo zadlužování vlastně není tak hrozné, že se 2 biliony schodku během šesti let – 2 biliony během šesti let... Pojd'te si to sečíst, co navrhuji a co už jsme prožili v minulém roce, v tomhle roce co je za schodek schválený, do příštích let výhled už všichni také známe, takže činí to opravdu až 2 biliony korun... Tak že je to vlastně všechno bezproblémové, sluníčkové, pohoda. Po nás potopa...

Tato vláda je v tom téměř stejném složení u moci už druhé volební období. Osm let měla na to hnout s důchodovým systémem a vyřešit jeho palčivé problémy. Řešit tu udržitelnost, což je slovo, které možná zní ne úplně příjemně, ne úplně jednoznačně, pro mnohé není asi úplně zřejmé, co přesně by mělo obsahovat, ale je nesmírně důležité. Protože my si určitě v budoucnu chceme dovolit nejenom právě důstojné důchody, ale celkově důstojný život všech, kteří budou v penzi, i ostatních obyvatel, a to předpokládá také financování zdravotnického systému, sociálního systému, sociálních služeb apod. A i to stojí nemalé peníze státní rozpočet a i to je zejména pro seniory a jejich kvalitní dobrý život důležité. Proto není možné opomíjet právě otázky, které tady paní ministryně Maláčová ve svém úvodním slově trochu zesměšnila. Proto je důležité dívat se na celkový kontext a odpovídat i na to, co není vládě úplně příjemné, ale kde jinde ve státním rozpočtu ty peníze je schopna ušetřit.

A když tady byla taková parafráze diskusních pořadů od paní ministryně Maláčové, tak já si dovolím parafrázovat jednu známou českou komedii – Kulový blesk. Všichni určitě známe tu scénu, kdy přijde starší paní, taková babička právě, a ptá se: Máte sklep? A mohla bych ho vidět? Je to často využíváno i na sociálních sítích v různých memech. Tak já se tady parafrázuji této slavné filmové scény ptám: A kde máte ty úspory? Mohla bych je vidět? Já totiž nenacházím reálnou snahu, opravdu reálnou snahu kdekoli uspořít. Těch pár desítek či stovek úřednických míst, často jenom tabulkových, která nejsou obsazena a která se škrtnou, vypadá možná na první pohled líbivě, ale ve skutečnosti žádné velké terno úspor nepřináší.

A je tedy fér říci všem, i těm stávajícím penzistům, že už i za jejich životů ty dopady budeme pociťovat. Pokud je totiž dneska někomu 65, 70 let, tak se té doby, před čímž varují OECD, Světová banka, Evropská komise, Národní rozpočtová rada a další kapacity ekonomů před tím varují, že po roce 2030 se dostáváme s důchodovým účtem do obrovských problémů. Vaše vlády umějí jenom dělat tyto líbivé věci, tyto líbivé kroky, ale neuměly, ať už z důvodu neodvahy, nebo neschopnosti, nebo kombinace obojího, připravit skutečně změny systému – můžeme tomu říkat jinak než reforma, pokud toto slovo považujete už dneska za sprosté – a připravit systém na zátěž většího množství penzistů, větších potřeb, které budou mít. Nestalo se tak. Osm let vám je krátkých. Osm let je asi moc málo na to, abyste takovou věc

připravili. Tak je to známka toho, že už nemáte v další vládě prostě být. Protože jestliže vám nestačí takhle dlouhá doba, tak nevím, kolik byste skutečně potřebovali.

My si přejeme jako TOP 09, a děláme maximum pro to, aby peníze v České republice byly co nejvyšší možné s ohledem na to, abychom si je mohli dovolit financovat nejenom příští rok, nejenom za dva roky, ale i za deset, za patnáct, za dvacet. Zkrátka abychom se tady nebavili právě jenom z roku na rok, ale abychom nacházeli řešení pro delší období pro všechny občany, i ty, kteří třeba ještě dneska v penzi nejsou.

Připomeňme, že už v minulých letech jsme tady probírali zvýšení penzí nad zákonnou valorizací. A když to bylo v letech, kdy opravdu velmi dobře prosperovala ekonomika, kdy byl růst doslova rekordní, zaměstnanost (nezaměstnanost?) rekordně nízká a výběr daní tím pádem vysoký, tak i my jsme podpořili to zvýšení, které šlo nad rámec. Ale vždycky jsme k tomu dodávali právě to, že je nutné se soustředit i na změnu systému, že to ruku v ruce jde spolu a nelze to od sebe oddělit. A že to je váš klíčový a základní úkol, který prostě máte. Ostatně jste si to tak i napsali do programového prohlášení jako prioritu číslo jedna. Tak nestalo se. To víme. Už ani není šance to za tak krátkou dobu před volbami schválit, byť se tady někteří stále ještě snaží tvářit, že to lze. Ale není to už prostě realistické a je to váš obrovský dluh, který jste k tomu reálnému dluhu pro společnost vytvořili. To je ten hlavní dluh, který tady bude po vás, po vašich vládách.

My nemůžeme podpořit něco, co není vykompenzováno opravdovými úsporami a opravdovou snahou na výdajích šetřit. Tak se neděje. To se možná tvrdí. Mediálně to působí dobře, ale v realu se tak opravdu nestalo a neděje. A ve chvíli, kdy navrhuje na příští rok schodek státního rozpočtu opět v úrovni 390 miliard korun, a dokonce v tom ještě ani nemáte započítáno všechno, co chcete prosazovat, haprují vám tam dokonce dvě desítky miliard, takže ten schodek může být reálně ještě dokonce vyšší, tak zkrátka je fér tady přiznat, že i tento dárek je na úkor dalšího dluhu, dalšího zadlužení všech těch, kteří to jednou budou muset splatit i s úroky. Tohle je férové říct, protože na úsporách se to neprojevuje.

My rozhodně nepodporujeme projednání zrychlené, protože myslím, že je důležité, abychom tady měli příležitost předkládat pozměňovací návrhy k vašemu návrhu, byť já sama osobně bych považovala za nejlepší tento návrh úplně zamítnout. Nicméně debatu, kterou jsme si tady měli odvíjet právě nad změnami systému, tu jsme si opět přesunuli do dalšího volebního období, kdy už nás to začne dohánět a kdy je nejvyšší čas, dokonce pět minut po dvanácté, a to i podle všech těch, které jsem jmenovala, těch světových organizací i ekonomů, kteří v nich působí, abychom učinili.

Jak říkám, přejeme si co nejvyšší možné důstojné peníze s ohledem na to, abychom si je mohli dovolit i v dalších letech, a právě proto mohu za nás, za koalici SPOLU, jednoznačně garantovat, že my už se na důchodovou, penzijní reformu nevykašleme, že ji skutečně prosadíme a že to nebude za nás jenom priorita napsaná v programovém prohlášení, ale stane se realitou.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí se stanoviskem klubu ODS pan poslanec Jan Bauer a připraví se paní poslankyně Alena Gajdůšková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážená kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás v krátkosti seznámil se stanoviskem poslaneckého klubu Občanské demokratické strany.

Hned na úvod řeknu jednu drobnou, nicméně podle mého názoru hodně podstatnou věc. Možná to ne úplně všichni víte, ale v průběhu minulého volebního období, já jsem tady nebyl, schválila tato ctěná Poslanecká sněmovna změnu valorizačního vzorce, jakým způsobem se budou valorizovat do budoucna důchody v naší zemi. Bylo to za vlády Bohuslava Sobotky. A já se přiznám, že jsem věřil tomu, že hlavní důvod, proč to tehdy Sněmovna odsouhlasila, byl ten, aby žádné stranické sekretariáty nevstupovaly do toho, jakým způsobem se budou valorizovat důchody v České republice, že to bude mít jasný rámeček. A možná i o to více jsem byl tehdy potěšen. A čeští senioři si to nesporně tehdy zasloužili, že došlo ke změně ve prospěch českých seniorů v rámci tohoto valorizačního vzorce, protože jenom pro vaši informaci, ještě do roku 2017, jestli se nemýlím, se české důchody valorizovaly prostřednictvím inflace, což je růst cen, a prostřednictvím růstu reálných mezd tehdy ještě z jedné třetiny, a na základě změny valorizačního vzorce to je z jedné poloviny.

Co možná taky ne úplně všichni víte, jak se počítají tyto valorizační vzorce, je, že tehdy byla zavedena takzvaná důchodcovská inflace, to znamená, že se počítá růst životních nákladů jak u běžných domácností, které mají možná trochu jiný spotřebitelský koš než ostatní domácnosti třeba důchodců, a pak se počítá růst životních nákladů v domácnosti důchodců. Pokud životní náklady důchodců jsou vyšší, protože mají trochu jiný spotřební koš, tak se bere ten růst reálných mezd právě z té důchodcovské inflace. Takto to bylo v minulosti rozhodnuto.

My jsme svědky toho, že valorizace skutečně je tu a tam rozhodována na základě diskuse a rozhodnutí stranických sekretariátů. Já z toho nemám radost. Na druhou stranu musím přiznat, že i poslanecký klub Občanské demokratické strany v posledních letech podporoval růst českých důchodů v rámci zákonného valorizačního vzorce. Ale my jsme v posledních letech podpořili i ten růst nad rámeček této zákonné valorizace. A jak už tady řekli někteří mí předřečníci, dělali jsme to z jednoho prostého důvodu, protože poslední roky jsme zažívali v naší zemi opravdu mimořádný ekonomický růst a byli jsme přesvědčeni, že právě mimo jiné i z tohoto důvodu si čeští senioři zaslouží, aby měli určitý užitek nebo podíl na tomto mimořádném ekonomickém růstu.

Úplně jiná situace byla již na konci loňského roku, kdy tehdy vláda přišla s takzvaným rouškovným 5 000 korun. Ta situace se nejenom na konci loňského roku, ale i teď opravdu dramaticky v naší zemi změnila. Všichni dobře víme, že dochází k obrovskému deficitu státního rozpočtu v řádu stovek miliard korun. Všichni asi dobře víte, že máme i deficit důchodového účtu, což je velká změna oproti minulým letům v úrovni desítek miliard korun. A mimo jiné i z tohoto důvodu jsme na konci loňského roku to rouškovné nepodpořili. Měli jsme za to, že než spíš snaha o seriózní řešení problémů českých seniorů toto rouškovné byl spíše předvolební dáreček nebo kupování voličů.

My na to možná v podobném duchu nahlížíme i teď při projednávání v rámci tohoto vládního návrhu zákona a toto navýšení nepodporujeme. Na druhou stranu jsme si vědomi toho, že nejenom my, ale i kolegové v rámci koalice SPOLU máme připravené a budeme připravovat několik pozměňovacích návrhů, se kterými chceme seznámit Poslaneckou sněmovnu, ale i českou veřejnost. Z tohoto důvodu bych chtěl oznámit, že prostřednictvím poslaneckého klubu ODS, TOP 09 a KDU-ČSL navrhuji veto na projednávání tohoto návrhu zákona v rámci § 90. Ten důvod je opravdu jediný. Je to snaha získat alespoň nějaký čas, abychom měli možnost připravit své vlastní pozměňovací návrhy, které následně zapíšeme do systému.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. Takže já reflektuji to veto tří poslaneckých klubů, tím pádem už ani nebudeme hlasovat o tom, zdali Sněmovna souhlasí s tím, aby mohl být vysloven se zákonem souhlas již v prvním čtení.

Budeme tedy pokračovat v obecné rozpravě. Slovo má paní poslankyně Alena Gajdůšková a připraví se pan poslanec Tomáš Martínek. Tak prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážené paní ministryně, paní poslankyně, páni poslanci, ctěná Sněmovno, chci zdůraznit, že tento návrh podporuji jako sociální demokratka, protože naplňuje základní zásady, ke kterým se hlásím, a to je za prvé, že společnost se musí starat a podporovat ty nejslabší své členy: děti, seniory, osoby se zdravotním postižením. O ty se musí starat a podle toho se pozná civilizační úroveň každé vyspělé společnosti, nebo nevyspělé společnosti. Za druhé, druhá teze. Když člověk celý život pracoval, odváděl sociální pojištění, odváděl příslušné daně, pak musí dostat důchod, za který se dá důstojně žít, a ne že se odchodem do důchodu ocitá na hranici chudoby nebo pod ní. To je prostě v civilizované společnosti nepřijatelné. A třetí teze, třetí zásada. Peníze do lidí jsou vždycky ty nejlepší a nejefektivnější investice samozřejmě z pohledu toho jednotlivého člověka, ale také z pohledu společnosti a dlouhodobého výhledu společnosti.

A nyní trochu podrobněji k tomu návrhu. Parametry návrhu a zdůvodnění zde přednesla jak paní ministryně Maláčová, tak paní ministryně a vicepremiérka Schillerová. Pravice to ale odmítá s tím, že prý zadlužujeme zemi a že návrhem důchodu upláčíme voliče z řad seniorů. Já se proti tomu chci zásadně ohradit. Opravdu to tvrzení je naprosto, ale naprosto nehorázné, a promiňte mi výraz, řekla bych sprosté. To prostě uráží inteligenci všech lidí v této zemi a seniorů zvláště.

Víte, my si musíme připomenout, jak se vlastně ty dluhy dělají. Možná na začátek bychom měli říct, co tedy považujeme za dluh. Budeme považovat za dluh nákupy vojenské techniky? Budeme považovat za vyrábění dluhu miliardy, které stojí dálnice? Dálnici určitě potřebujeme, ale připomenu, že jeden kilometr dálnice je jedna miliarda, tak si to srovnáme. Anebo předražené zakázky v ledasčem? Anebo budeme za dluh považovat to, že dáme peníze lidem, v tomto případě seniorům, kteří ale ty koruny, to navýšení těch důchodů, nedají do štrozoku ani je neodvedou do daňových rájů, ale utratí je v podstatě obratem ruky, protože jim prostě stejně nic jiného nezbývá. Ty jejich příjmy jsou takové, že to prostě nenacpou do těch štrozoků, což ale znamená z pohledu společnosti a ekonomiky společnosti, že jestliže dáte peníze lidem, tak rozhýbáváte ekonomiku, protože ti lidé nakupují, nakupují zboží, nakupují služby, a tím se ekonomika posiluje a roztáčí, vytváří to novou práci. Mimochodem to jsme zde slyšeli, když pravice, ODS konkrétně, hlasovala pro snížení superhrubé mzdy. Říkali: nechte ty peníze lidem, oni budou vědět, co s nimi. Tak já teď říkám: nechme ty peníze seniorům, oni vědí, co s nimi.

A to je jeden způsob vyrábění dluhů, nebo respektive bychom to mohli rozdělit na dvě části. Jeden způsob je, že víc vydáte. Já tvrdím, že když vydáte do lidí, tak je to investice. Druhý způsob je, a to nám tady vyznává skutečně pravice, že si snížíte příjmy. O superhrubé mzdě už jsem mluvila. Ale já připomenu ještě Topolánkův batoh, který snížil příjmy státu, příjmy státního rozpočtu těsně na začátku krize, a krize v České republice tehdy trvala třikrát tak dlouho jak v okolních zemích. To je také potřeba připomenout.

Prostě jako sociální demokratka bych stavěla lidskost proti sobectví. A znova investice do lidí, ne opačně. Senioři si na své důchody za život vydělali a rozhýbávají ekonomiku, vracejí ty peníze do společnosti tak, aby fungovala. Neodvádějí je jako dividendy a neodvádějí je do daňových rájů.

A ještě poznámka. To, co navrhuje KDU, tedy to výchovné, a já bych k tomu přidala ještě opatření ve vztahu k náročným profesím, to již leží ve sněmovním systému jako poslanecký návrh zákona. A my jsme samozřejmě připraveni to předložit jako pozměňovací návrhy i k tomuto návrhu zákona. A jestli KDU to myslí vážně, tak určitě tyto návrhy podpoří tak, aby mohly platit ještě letos.

A ještě mi skutečně dovolte, omlouvám se, že jsem dneska delší, než bývá mým zvykem, ale poznámku na adresu TOP 09. Víte, změna důchodového systému podle pravice zase je vlastně privatizace důchodového systému, vyrábění bankovních produktů, tak jak to bylo zřízením druhého pilíře, který, ukázalo se, že absolutně nefunguje, a to nejenom, že nefungoval u nás v České republice, ale nefungoval nikde jinde, kde se zavedl, protože skutečně efektivní a zaručující důchody i do budoucnosti je průběžný důchodový systém. To není bankovní produkt. To se nedá zprivatizovat, to se nedá nikam odvést. To je prostě dneska položeno na základě solidarity. Ten, kdo pracuje, je v produktivním věku, odvádí pojištění a to se okamžitě vyplácí stávajícím seniorům. A tak to prostě funguje v průběhu věků. A funguje to, nedá se to rozkrást. Promiňte mi ten výraz. Na důchody prostě bude vždy, pokud bude fungovat průběžný systém.

My máme v téhle chvíli na důchodech asi 8 %, nebo důchody tvoří 8 % HDP. Polsko a další okolní země mají kolem 12 % HDP ročně. A já jsem viděla predikce, viděla jsem výhledy, které uváděly, že těch 12 % HDP bude potřeba v roce 2050 v České republice. To je totiž chvíle, která bude, kdy bude největší skupina seniorů proti lidem v produktivním věku. Pak už se ten poměr bude zase měnit, přesto v tom roce 2050 to má tvořit 12 % HDP.

Okolní země nekrachují. Fungují, zvládají to. Věřím tomu, že Česká republika to zvládne taky. Na důchody prostě bude, musí být. Senioři si to odpracovali a senioři si to zaslouží. A já se bojím toho slibu koalice SPOLU, že tedy když vyhrají volby, tak tu důchodovou reformu udělají. Toho se opravdu bojím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vystoupení paní poslankyně Aleny Gajdůškové strhlo velký zájem, takže mám tady tři faktické poznámky, přečtu pořadí. Paní poslankyně Pekarová, pan poslanec Bauer, pan poslanec Kaňkovský. Takže jako první vystoupí na faktickou poznámku paní poslankyně Markéta Pekarová a připraví se pan poslanec Jan Bauer. Paní předsedkyně, máte dvě minuty. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Paní poslankyně tady kritizovala reformu, která byla zavedena za vlády s účastí TOP 09, tak nemůžu než reagovat vašim prostřednictvím, pane předsedající. Víte, my jsme v té vládě byly tři roky. Ano, skončila neslavně, neříkám a vůbec se nezdráhám té odpovědnosti za to všechno, co se dělo. Na druhou stranu vy už jste osm let – to je více než dvojnásobně – ve vládě a situace je taková, že jste uměli reformu zrušit a ničím ji nenahradit. A necháváte ten problém vyhnít. Jenže nechávat něco vyhnít, to skutečně není řešení. To je přístup po mně potopa, je mi to jedno, já už řešit následně asi nechci, nebudu. Ty následky... asi už nepočítáte s tím, že pak ještě někdy budete mít vůbec příležitost, něco takového. Tak to je přístup, který není ani zodpovědný a ani není férový vůči společnosti, vůči těm všem, kterých se týká.

Takže když s něčím nesouhlasím, je to legitimní. Je to jednoznačně k debatě, je to jednoznačně vaše právo. Ale co si myslím, že už není součástí správného vládnutí, je, že zkrátka ten problém řeším tím, že řeknu: Jinde jsou taky vysoké výdaje na důchody, tak proč by nemohly být i u nás? Vždyť se nic neděje, zatím ještě nekrachujeme. Budeme ignorovat, co říkají odborníci, co říkají ekonomové. Ono to nějak dopadne, však ono se to nějak vyřeší. – To je takový přístup života ze dne na den a ten nám prostě vlastní není.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní na faktickou poznámku vystoupí pan poslanec Jan Bauer. A jenom paní ministryně bych se zeptal – vy máte zájem s přednostním, nebo na faktickou? (Ministryně mimo mikrofon: Po faktických.) Po faktických. Dobře, tak jo. Takže pan poslanec Jan Bauer. Máte dvě minuty, prosím. A připraví se pan poslanec Vít Kaňkovský.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já chci jenom v krátkosti zareagovat na předřečníci paní kolegyni Gajduškovou prostřednictvím pana předsedajícího. Já na to pravolevé vidění světa z devadesátých let nebudu reagovat, to nemá vůbec žádný význam. Myslím, že to nepřinese ani žádné politické body České straně sociálně demokratické, to už jste mohli dávno pochopit.

Ale zaznamenal jsem – protože jsem se podílel na tom programu v rámci důchodové reformy koalice SPOLU – že si ho paní poslankyně přečetla a že tam připravujeme nějaké bankovní pravicové produkty, měla na mysli asi účet dlouhodobých investic. Tak jsem chtěl jenom, paní poslankyně, prostřednictvím pana předsedajícího vás jenom uvést na pravou víru, že s účtem dlouhodobých investic přišla dáma, která tady ještě před malou chvílí seděla. Nebo pardon, teď tady je – paní ministryně Alena Schillerová.

Možná bych vám řekl z paměti – nevím, přesně, který je to sněmovní tisk, prošel prvním čtením – že účet dlouhodobých investic, jestli jste to měla na mysli, není žádný pravicový výmysl, přišla s tím vaše kolegyně. A já si o hnutí ANO můžu myslet úplně cokoli, ale určitě ne to, že by to byla pravicová strana. Takže je to docela kvalitní, rozumný produkt a jsem rád, že jste se s ním seznámila v rámci našeho programu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Kaňkovský, připraví se pan poslanec Votava.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne. Já bych měl krátké poznámky.

Za prvé, když se tady mluví o navýšení důchodů, tak je potřeba připomenout, že v minulém volebním období, v době, kdy ekonomika vzkvétala, to byl tehdejší ministr financí Andrej Babiš, který se bránil, a bránil velmi, velmi tvrdě, navýšení důchodů nad zákonnou valorizaci. A byl to tehdejší vicepremiér Pavel Bělobrádek a premiér Sobotka, kteří ho nakonec přesvědčili k navýšení důchodů nad zákonnou valorizaci. Toť poznámka číslo jedna.

Potom k paní poslankyni Gajduškové vašim prostřednictvím. Já si paní poslankyně velmi vážím, nicméně pokud si berete do úst KDU-ČSL, tak je potřeba říci, že KDU-ČSL v tomto volebním období opakovaně, opakovaně přicházela s návrhy týkajícími se důchodů. A to například o zvýšení důchodů pro maminky, které vychovaly dítě, o 500 korun. S tímto návrhem jsme tady byli opakovaně, z veřejných zdrojů je možné si to i zjistit, jsou to i konkrétní pozměňovací návrhy. A je velmi smutné, že potom stávající ministryně práce a sociálních věcí s tím na konci volebního období opakovaně vystupuje v debatách a přisvojuje si to jako geniální nápad sociální demokracie. Myslím si, že takhle se politika dělat nemá. A mezi dětmi se říká – opičí se. Tak paní ministryně Maláčová, opičíte se. Nicméně je to správný návrh, a pokud se ho podaří ještě v tomto volebním období prosadit, bude to dobře.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Votava, zatím poslední faktická poznámka.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, no tak jestli hovoří paní předsedkyně TOP 09 o nějaké reformě v podobě druhého pilíře, tak to, paní kolegyně, prostřednictvím pana předsedy, ani náhodou. To nebyla žádná reforma, to byla deforma, pseudoreforma. To byl byznys hlavně pro penzijní fondy. Výhodný pro penzijní fondy, negarantovaný státem pro ty, kteří měli do toho vstupovat. Proto to takto také dopadlo. A většina lidí pochopila, že ty prostředky, které tam vloží, tak taky nemají garanci, že se s nimi někdy setkají v době... A nebylo možné vystoupit z toho fondu. Takže paní kolegyně, prostřednictvím pana předsedajícího, to nebyla žádná reforma. To byl spíš jenom byznys pro penzijní fondy.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji a s přednostním právem do rozpravy paní ministryně Maláčová.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedo. Já jsem chtěla říct to samé co pan poslanec Votava. To byla tak skvělá reforma, paní poslankyně, tak skvělá, že o ni nikdo neměl zájem. O tady ten obrovský byznys pro penzijní fondy. Takže prosím vás, neříkejte už nikdy, my jsme sice vyprodukovali zmetek, ale lepší zmetek než nic, protože důchodový systém je příliš důležitý, příliš strategický pro tuto zemi, než aby se s ním takto experimentovalo.

Opravdu, my důchodovou reformu připravenou máme, my jsme ji včas předložili, my jsme ji se všemi prodiskutovali a všichni také víme, že jste se všichni ve svých programech tímto návrhem spravedlivé důchodové reformy inspirovali. Takže pojd'me se přestat přetahovat a pojd'me o tom hlasovat, protože my jako sociální demokraté ty parciální návrhy předložíme v rámci tohoto návrhu zákona. Když už nemůžeme projednat valorizaci o 300 korun nad tu zákonnou, protože jste to vetovali – my jsme to chtěli schválit velmi rychle na devadesátku – tak pojd'me diskutovat o těch parametrech spravedlivé důchodové reformy v rámci tohoto návrhu zákona. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Vaše vystoupení vyvolalo dvě faktické poznámky. Nejdříve paní poslankyně Pekarová Adamová, připraví se pan poslanec Kaňkovský.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: V reakci na oba předřečníky, jak paní ministryně, tak pana poslance, vaším prostřednictvím, pane předsedající. Jednoduše – já chápu, že socialistům všechno, co je soukromé, tak prostě smrdí, vadí, překáží. Ale zkrátka nejlepší možnost, jakou jste měli v tu chvíli, byla upravit jednotlivé parametry, opravit to tak, aby to bylo podle vás tedy lepší, ale to už by nepřinášelo ty populistické body, které jste se na tom rozhodli nasbírat, kdy jste z toho druhého pilíře udělali největší strašák, který šel, a rozhodli jste, že lepší než řešit nějakou úpravu systematickou, systémovou, která by mohla fungovat, tak bude to bez náhrady zrušeno.

A to prostě, že jste měli na to času mraky, měli jste ho dost, protože Ministerstvo práce a sociálních věcí bez krátké přestávky opanujete sedm let, tak to neokecáte, s prominutím. To prostě ani nelze opovídat nějakou báhorkou o tom, že ta reforma je vykomunikovaná, připravená a že teď tři měsíce před volbami ji tady budeme probírat, a takhle zásadní změnu – jak jste to sama, paní ministryně, nazvala, což je jedna z mála věcí, se kterou se s vámi shodnu, že to zásadní skutečně je pro celou společnost, pro celou naši zemi – tak takhle zásadní věc chcete řešit doslova pět minut po dvanácté. Tak to je výsměch! To je výsměch

všem lidem, kteří si dají dvě a dvě dohromady, a je jim jasno, že to ani nemůžete myslet vážně, že se je zkrátka jenom snažíte opít rohlíkem.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Pan poslanec Kaňkovský, připraví se pan poslanec Sklenák.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážená paní ministryně Maláčová, velmi mě to mrzí, ale opravdu nedokážu pochopit, proč se alespoň trošičku nedržíte fakt. Opět jste tady řekla věc, která není pravdivá nebo je jenom částečně pravdivá. Vy jste řekla, že koalice SPOLU nedovolila projednat nadzákonnou valorizaci důchodů. A to není celá pravda, protože koalice SPOLU zavetovala zrychlené projednávání tohoto zákona. My chceme předkládat pozměňovací návrhy, např. navýšení maminkám o 500 korun za vychované dítě, což je návrh, který jsme tady předkládali během tohoto volebního období opakovaně. A to, že vy jste sem předložila ten návrh na poslední chvíli, to rozhodně není problém koalice SPOLU.

A pokud se týká té vámi zmíněné důchodové reformy, vy se nestydíte říct, že jste ji tady předložila po všem projednání? Na konci volebního období? Zásadní důchodovou reformu, jak o ní hovoříte? Opravdu si myslíte, že tohle vám voliči uvěří? Já pevně věřím, že nikoliv. A já bych si nikdy nedovolil po takovémhle fiasku, což je vaše důchodová reforma, tady takhle vystoupit. Fakt mě to velmi mrzí.

Předseda PSP Radek Vondráček: Pan poslanec Sklenák, připraví se pan poslanec Votava, všechno faktické poznámky.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Já dvě poznámky ke svým předřečníkům.

K váženému panu poslanci Kaňkovskému: Ano, my jsme na konci volebního období předložili paragrafované znění úpravy důchodového systému. Jestli tomu chcete říkat důchodová reforma, či nikoliv, je lhostejno. Jsme si samozřejmě vědomi, že je velmi málo pravděpodobné, že Poslanecká sněmovna tyto tři tisky, protože se to sestává ze tří tisků, projedná a schválí. Nicméně já jsem hluboce přesvědčen, že smysl to má. Protože v příštím volebním období naši nástupci mohou vyjít z paragrafovaného znění, které prošlo připomínkovým řízením, jsou tam výpočty na desetiletí dopředu atd. A je to z velké části materiál, který vzešel skutečně ze široké shody Komise pro spravedlivou důchodovou reformu. Takže proto jsme to udělali a myslím si, že pokud k tomu budou naši nástupci přistupovat zodpovědně, tak to ocení.

A druhá poznámka – k paní předsedkyni Adamové Pekarové: Jako skutečně nepřeme se prosím o to, co je naprosto zřejmé. To, co vy jste zde zavedli, druhý pilíř, je privatizace důchodového systému. Podobnou cestou šli i v okolních zemích, na Slovensku, v Maďarsku a v Polsku, a museli od toho odejít, protože... My jsme přesvědčeni, že důchodový systém musí zůstat pod kontrolou státu, tedy průběžný systém, a stát může kontrolovat příjmy a výdaje. Pokud bychom šli tou cestou, co vy jste nastolili, a nezrušili ten druhý pilíř, tak dneska bychom se vůbec nemohli bavit o nějakém navyšování penzí a řešili bychom tady to, že důchodci mají příjmy nižší, než měli v těch letech, kdy vy jste to zavedli.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Votava, faktická poznámka.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. K paní kolegyni Pekarové Adamové prostřednictvím vás: Paní kolegyně, já si vyprošuji, abyste říkala, že nám smrdí, co je soukromé; mně osobně smrdí, co je soukromé. Nesmrdí, vězte tomu. A to vyjádření, které jste řekla, není chytré. To jsem neřekl jiné slovo. Ten druhý pilíř byl prostě neopravitelný. Neopravitelný, proto se také zrušil. A já myslím, že lidé mají svůj rozum a že pochopili, že ten pilíř opravdu není pro ně. Proto také tam bylo tolik přihlášených do toho pilíře, kolik jich bylo. Že nakonec posel na úbytě.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak to je zatím všechno z faktických poznámek a do rozpravy je přihlášen pan poslanec Martínek. Připraví se pan poslanec Dolejš.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení pánové, přál bych si, abychom opravili valorizační mechanismus tak, aby důchodci měli důstojné a adekvátní zvýšení důchodu a současně ho politici nezneužívali v politických kampaních. Přál bych si, abychom dělali systémová řešení, která nebudou penalizovat aktivní seniory. To přesně nyní opět hrozí, stejně jako se stalo v tomto roce. Pokud odešel senior do důchodu v prosinci minulého roku, tak měl důchod vyšší než jeho vrstevník, který se rozhodl například dobrovolně ještě několik měsíců setrvat v pracovním poměru, přispívat společnosti, odvádět daně a sociální pojištění. To je prostě velká křivda, která se musí opravit, aby se tohle nedělo a aby nebylo nutné kalkulovat, jestli je nutné podat odchod do důchodu v tuhle chvíli, protože když odejdu o tři měsíce později, tak budu mít nižší výměru než teď. To prostě není spravedlivé, je to velká křivda a musíme to napravit. Musíme to napravit ať už změnou valorizačního mechanismu, ať už změnou koeficientů, které jsou zadané roky, ale prostě ti, co odejdou déle, pokud mají odpracováno více, odvedli více, tak nemohou přeci dostat nižší důchod než ti, kteří odejdou např. do předčasného důchodu. To opět i díky tomuto zákonu bohužel hrozí v příštím roce a tohleto je něco, co si doopravdy vyžaduje urychlenou komplexní změnu, protože se to stávat nemůže.

Já jsem rád, že jako Piráti jsme už několikrát podpořili zvýšení důchodů, například i zvýšení základní výměry, která pomáhá především nízko- a středněpříjmovým seniorům. Takže pojďme se bavit komplexně o té opravě, abychom doopravdy podporovali aktivní seniory, abychom nevytvářeli křivdy ve společnosti a aby doopravdy ten systém byl férový. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Pan poslanec Dolejš je přihlášen do rozpravy. Připraví se pan poslanec Jakob.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo, pane předsedo, již jsem dokvačil. Když dovolíte, několik opravdu stručných poznámek, protože si myslím – jak jsem starý, tak jsem možná naivní – ale tak si myslím, že tento poměrně jednoduchý bod by mohl být jednoduše projednán. Protože když se od těch velkých plánů na růžovou budoucnost, kdy finance budou konsolidované a budeme mít super penzijní systém, před kterým si sedne na zadek celá Evropa, vrátíme k tomu, co je předmětem tohoto zákona, no tak co chceme? Chceme na konci našeho legislativního období ještě stihnout projednat takovou drobnost, jako že přidáme našim důchodcům něco málo nad rámec zákonné valorizace. To je ta podstata. Bude nás to stát, pravda, možná kolem 11 miliard korun, ale ve srovnání s tím, na co dáváme jinde peníze, to není až takové drama. Ty peníze se nepochybně najdou. Koneckonců garantoval to tady – kdo jiný, povolanejší, než paní ministryně financí.

A pokud se soustředíme na to, tak si přiznejme, že český důchodce by neměl být ten, kdo bude trtit nejenom na impotenci Parlamentu řešit ty věci systémově, ale neměl by trtit ani na tom, že procházíme nějakou krizí a v té krizi si některé sociální skupiny na sebe žárlivě hledí a myslí si, že by se mělo přidat jim, nikoliv důchodcům, což mimochodem takovýto konkurenční vztah, myslím si, že není rozumný, protože ten důchodce je přinejmenším v té pozici, že se už nemůže bránit. Jste-li zaměstnanec, jste-li podnikatel, jste-li mladší člověk, můžete pro svou situaci mnohé udělat, ale jste-li odkázán na ten každoměsíční důchod, tak už toho moc nenaděláte.

Proto si myslím, že by to mohlo být jednoduché. Ale chápu, že se při této příležitosti a čtyři měsíce před volbami na tento bod navěšují jisté obecnější problémy, ale pak abychom byli i sami před sebou upřímní, tak si řekněme, jaká je skutečná diagnóza těch problémů, že je vůbec máme. Ano, na konci tohoto volebního období, kdy nám vládla menšinová vláda ANO a ČSSD, tak máme finance v ne zrovna dobrém stavu, byť paní ministryně ráda dodává, že ve srovnání s jinými evropskými zeměmi ta čísla ještě nejsou tak hrozná, a že tudíž vlastně naše představa o konsolidaci, dlouhodobé konsolidaci veřejných financí, což je strategická záležitost, dlouhodobá záležitost, tak že vlastně je předmětem sporu, není příliš zřejmá ani nám, natož veřejnosti. To je pravda.

Rovněž je pravda, že bychom měli situaci důchodců řešit systémově, a systémově znamená v podstatě kalkulovatelným způsobem, ošetřené skoro bych řekl až automaticky, aby každý, kdo přichází do důchodového věku, věděl, co ho čeká a nemine. A přiznejme si, že bychom si všichni asi přáli, aby to, co je čeká a nemine, bylo spíše příjemné a ne nepříjemné. A jak to, že tedy nemáme takové systémové řešení? Pravdou je, že tato vláda se nedohodla. Ale je to jenom problém té vlády? Jakékoliv systémové řešení důchodů vyžaduje širší konsenzus. Máme menšinovou vládu, takže i kdyby se ta vláda zbláznila, tak prostě musí hledat hlasy mimo své řady. Prostě musí. Pominu, že si třeba ne ve všem stoprocentně rozumí paní ministryně práce s paní ministryní financí, to pominu, ale řekněme, že by se dohodly, vytvoříme hypotézu, že tam existuje šance na dohodu – a kdo to tedy podpoří? Čtrnáct poslanců sociální demokracie, když odečtu jednoho dezertéra, plus 15 poslanců KSČM s nějakým průnikem s ANO. Pokud by se vám tam ten průnik nelíbil, tak je to opět nestabilní reforma. A něco podobného nestabilního jsme po roce 2012 přece rušili. Takže to vyžaduje ten konsenzus. A jsme připraveni na tento konsenzus? Máme zmapovány ty průniky tak, aby byly dlouhodobě udržitelné?

Já jsem seděl ve dvou vládních komisích pro důchody, nejdřív té profesora Patočky, teď profesorky Nerudové, a mám i v paměti, byť už paměť třeba někdy vynechává, i ty předchozí důchodové komise, které se také k nějakým závěrům dostaly. A on ten problém je, že dokud si sednou experti a matematicky něco simulují, tak prostě data jsou data, simulace jsou simulace; někdy nás ty simulace potěšily, někdy nás vyděsily, ale není o tom sporu. Ale problém je, když se to má politicky rozseknout, protože samozřejmě vždycky tady existují minimálně dva základní pohledy a dva základní přístupy, které mají i navíc to, že věcně spolu souvisí. My bychom rádi, aby penzijní systém byl sociálně udržitelný, to znamená, aby pomáhal lidem, udržel lidskou důstojnost těm důchodcům, a zároveň aby byl finančně udržitelný. Jedno bez druhého je špatně. Bude-li finančně udržitelný a důchodce bude žebrák odkázaný na jakousi minimální chudinskou dávku, tak je to špatně. A pokud důchodce bude dostávat peníze, ale bude to ruinit, doslova ruinit finanční systém, tak je to také špatně.

Tady jsme se prostě nepotkali. Každý má svou ikonu. Právce má ikonu osobní odpovědnosti, které se nezříkejme, osobní odpovědnost je důležitá. Ale tu osobní odpovědnost unese ten, kdo má na to šanci, kdo má na to potenciál, kdo našetří. Ale my žijeme ve státě, kde taje dokonce střední vrstva – teď nechme stranou skutečný plebs. Ale kde taje i střední vrstva, kde chudne střední vrstva, a kde i dokonce takovým instrumentem, který

je nepochybně zajímavý, koneckonců se ho teď snažíme zavést, jako jsou dlouhodobé účty a podobné jiné nápady, tak je problém si našetřit tolik, aby to vykompenzovalo řekněme ten státní garantovaný, veřejně garantovaný důchod, který vlastně všichni dostáváme jako základ. A to je předmět toho sporu. A přízně si, že v tomto volebním období jsme se přes hranici tohoto sporu prostě nedostali.

Možná nějaké trhliny jsou i uvnitř koalice, to nechci teď zkoumat, ale prostě v tomto parlamentu nevznikla většina. A je to na každém z nás, proč nevznikla ta většina. To neházejme mezi sebou. Já do jisté míry chápu, že paní ministryně, která si teď zejména před volbami navlékla oranžový trikot, tak že drží tu levicovou metu, ten maják sociální udržitelnosti, ale ta finanční udržitelnost se prostě řešit také musí. Takže je to téma předvolební kampaně. Pokud to srozumitelně vysvětlíme voličům a nadělí nám takový mandát, že to po volbách vyřešíme, jsme schopni s tím hnout. Pokud bychom s tím nadále nehnuli, je to problém, protože některé věci jsou objektivní, viz demografie, a prostě to jsou problémy, které se skutečně musí řešit strategicky po volbách. A k těm patří, protože k finanční udržitelnosti logicky patří i vize veřejných financí a jakási řekněme reforma, i když to slovo reforma je někdy zneužíváno, reforma daňového mixu. Protože dokonce i ta pravicovější verze reformy prostě bude chtít nějaké peníze do toho systému, a jiným způsobem, než že rozhodnete, že dofinancovávejte v tom důchodovém systému nějaké peníze na tento účel, se neobejde. A když k tomu připočteme umořování dlouhodobého dluhu, který skutečně je nemalý, a s výpadkem výnosu z daně z příjmů, který jsme si tady schválili v prosinci loňského roku, se tu ještě zvyšuje ten tlak... Tak vypadlo nám sto miliard, v dohledné době nastoupí Husákovy děti do důchodu, čili budeme muset zafinancovat nárůst počtu důchodců. Pokud chceme řešit napětí mezi solidaritou a ekvivalencí v důchodovém systému, to znamená přiměřeně řešit to, že nízké důchody je třeba zvedat, ale zároveň pak vám začnou zase nadávat ti, co pracovali za vyšší příjmy, že není dodržen princip ekvivalence – to jsou všechno problémy, které spolu souvisejí. A jestliže v důchodové komisi se objevil materiál, který pak dokonce prošel až do podoby parlamentního tisku, který hovoří o určité architektuře, nové architektuře penzijního systému, tak bez vazby na financování to samozřejmě není reálné. To si musíme uvědomit všichni a nepochybně si to uvědomí i obě zmiňované členky vlády.

Takže když to vezmu reálně: chceme dát dneska – nebo pokud jsme se tedy rozhodli na možná zkrácené, ale přesto tedy plně čtení ve třech čteních – těm důchodcům ty tři stovky navíc? Já vzpomenu seniorské organizace, které dlouhodobě vycházejí z analýz vývoje životních nákladů důchodcovských domácností, a těm prostě vychází, že na základě dlouhodobého vývoje, do kterého musíme zakomponovat i finanční krizi v roce 2009, atd. atd., tak prostě ty důchodcovské domácnosti na tom jsou nedobře. Rády by zvýšily nejenom náhradový poměr, to je velmi agregátní údaj, ale zejména situaci těch lidí s nižšími důchody, že tedy jsou pro razantnější valorizační scénáře, že je neuspokojila dokonce ani ta novela toho valorizačního schématu, kterou jsme přijali, a zakomponovali jsme tam kromě inflace i ten vliv vývoje mezd, a že zkrátka toto je jednorázová záloha na to, že zákonná valorizace vlastně vychází z minulých dat a z minulého vývoje. A tady je záloha na to, že víme, a já si myslím, že dneska už to můžeme říct, že víme, že ceny bohužel rostou; že jsou to zejména citlivé položky, které ve spotřebním koši důchodců jsou velice významné, jako jsou náklady na bydlení – nejenom nájmy, ale energie, vodné, stočné etc. etc.; že bohužel naši důchodci musí část svých výdajů na léky také hradit. A tak dále, a tak dále. A fakt ty tři stovky měsíčně, to se vám rychle vytratí z té peněženky! A připomínám, že dneska mediánový důchod, to znamená polovina důchodců má nižší, je kolem 13,5 tisíce korun. (Připomínka z pléna.) Anebo vyšší. Je to půlka. Prostě střední hodnota. Zkuste si představit, ať jste z jakéhokoliv kraje – ty podmínky jsou samozřejmě různé, velká města jsou větší problém pro důchodce než jiné

regiony –, ale zkuste si představit, že vám jednou za měsíc přistane v peněžence zhruba těch 13,5 tisíce, co s tím budete dělat.

Takže o to jde. Dneska to myslím snad všichni pochopí, že to není jenom proto, že budou volby. Já si myslím, že dohánět tu oslabenou kupní sílu důchodců musíme, když to jen trochu jde. A přiznejme si, že v těch nastavených financích se těch 11 miliard korun nechci říct ztratí, ale vejde. Zvláště když zvážíme, nejen jak napravíme to, co jsme provedli s daněmi, a že jsme v podstatě si sami trošku zhoršili to napětí v rozpočtu, ale že i některé výdaje je možné přehodnotit. My s oblibou tady uvádíme ty americké vrtulníky a tak dále a neschopnost rezortu obrany čerpat ty peníze. Ale ono těch položek by se našlo nepochybně víc. Takže neříkejme, že se nenajde těch 11 miliard korun.

Pokud jde o ty věci, které, řekněme, mají charakter už kampaně, myslím, že i když dneska asi tady ještě něco málo odezní, nechme si to skutečně na to předvolební finále. Vysvětleme jasně voličům, že tady se střetávají určité koncepce a že uvážlivý politik vnímá argumenty a po volbách bude jeho odpovědností, aby našel takový průnik, který věci konečně pohne z místa. Protože politici, kteří jenom křičí a ta řešení navrhuji nerealizovatelná – ta jsou voliči k ničemu. Ta jsou voliči k ničemu. Takže rozhodněme. Těch pár stovek se skutečně zvládnout dá. Není to jen předvolební dáreček, protože tyhle věci se řeší opakovaně a řekl bych skoro chronicky. A do té předvolební bitvy si přejme daleko víc rozumu, věcnosti a férovosti ve vztahu k voliči. Protože když jim slibujete vysoké minimální důchody – vždyť vy ani kolikrát nedomyšlíte fakt, že kategorie minimální důchod de facto neexistuje, že to je v podstatě určitý konstrukt, který se vyvíjí. Já osobně si dokonce myslím, že ten koncept nulového pilíře, který by na bázi čistě solidární důchodcům vyměřil tu základní dávku, není špatný. Ale právě předmětem té politické shody je, že najdeme kvantitativní mez. To znamená, kolik z těch solidárních peněz tomu důchodci jako základní peníze dáme. Protože je rozdíl, jestli mu slíbíte osm tisíc, dvanáct tisíc nebo kolik. Protože můžete to spočítat, že to bude šulnul rozpočtově. Ale když to nasadíte vysoko, tak samozřejmě to bude chtít dodat nemalé peníze, a v tom případě už musíme to řešit v komplexu právě s udržitelností veřejných financí, s konceptem konsolidace veřejných financí, který jsme tady my opakovaně za KSČM požadovali a jehož splnění jsme opakovaně označovali za formalistické, které vlastně v těch číslech přestává vycházet, tak jak pořád se nám ty dluhy spíše navyšují. A toto je do budoucna to strategické.

Dneska už, myslím si, že ten důchodce očekává, že své strategické úvahy naplníme a překlopíme do činů. Ale dneska spíš od nás očekává, abychom alespoň pro ten rok ty tři stovečky mu rozhodli. Protože svět to nespasí, ale tomu důchodci to pomůže. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Do rozpravy je přihlášen pan poslanec Jakob.

Poslanec Jan Jakob: Vážený pane předsedo, vážená paní ministryně, vážené kolegyně, vážení kolegové, já musím na úvod říct, že samozřejmě přeji seniorům co nejvyšší důchod, přeji seniorům co největší životní úroveň, protože si ji rozhodně zaslouží. Na druhou stranu tady musím reagovat na mnohá předchozí vystoupení, zejména obou dam ministryň, kdy paní ministryně Maláčová říkala, že se stydí za mnohé diskuze před tím dnešním projednáváním. Já se musím přiznat, že za ta jejich vystoupení se velmi stydím, protože byla přehledem vrcholné demagogie a neuvěřitelného populismu.

Jsem rád, že přišla zrovna paní ministryně financí, která říkala, že tato vláda si vytkla jako svůj cíl růst životní úrovně seniorů. No, možná si to vytkla, ale rozhodně se jí to nepodařilo. Ona totiž životní úroveň není o nominálním růstu důchodu jako takového. To ano,

rostl a v době hospodářského růstu jsme i my ten růst podporovali. (Někteří poslanci se smějí.) Můžete se smát, jak chcete. Já to dokážu i na jasných datech.

Paní ministryně financí má ráda grafy a čísla a já mám taky rád jasná fakta. Připravil jsem si tady jednoduchý graf, na kterém není nominální růst důchodů, ale výše důchodu vůči průměrné hrubé měsíční mzdě. Tedy jasný ukazatel, který ukazuje životní úroveň důchodců, seniorů. A na tom grafu (ukazuje) – já jsem to dal od začátku, kdy tolik proklínaný pan Kalousek vstoupil jako ministr financí do vlády. A světe, div se! Ty důchody rostly. Až na jednu výjimku mezi lety 2009 a 2010, kdy vrcholila finanční krize, ale i poté rostly. Po nástupu pana Babiše na Ministerstvo financí a následně paní ministryně jasně klesaly. To jsou jasná fakta, jak tato vláda si vytkla jako svůj cíl růst životní úrovně seniorů. No, nevytkla. A pokud vytkla, tak se jí to bohužel nepodařilo.

Pak tady padly argumenty typu, které já jako argumenty bohužel nemůžu přijmout. Paní poslankyně Gajdůšková tady říkala: na důchody bude vždy. Pan kolega Dolejš říkal: ty peníze se najdou. No, kéž by to tak bylo. Ale zrovna včera Národní rozpočtová rada aktualizovala svůj dlouhodobý výhled. A bohužel ten graf – druhý, poslední, nebojte, který vám ukázu – tak ta křivka, která strmě roste, to není bohužel hospodářský růst nebo životní úroveň našich seniorů, ale to je státní dluh. A oproti tomu výhledu z loňského roku jsme na konci o 132 procentních bodů výš ve státním dluhu, kdy ten dluh bude přesahovat 300 % HDP. Já mám obavu – a chtěl bych mít tu jistotu, že na důchody vždycky bude – ale mám obavu, že to žádná jistota rozhodně není. A zvláště s tím vaším přístupem: vždyť ale to je deset miliard, vždyť už ten schodek 500 miliard, to už je nic, a tam dalších deset miliard, a prodloužíme dovolenou, aby to ti podnikatelé měli ještě horší.

Vždyť vy ani nedodržíte svůj střednědobý rozpočtový výhled. Příští rok plánujete schodek 390 miliard a k tomu se nepočítá ani s tímhle navýšením a s mnoha dalšími věcmi. To nebude 390 miliard. Já mám obavu, že se to může blížit i k tomu letošnímu schodku. To považuji za naprosto nezodpovědné. A mám obavu, že pokud by to takhle šlo dál... Já věřím, že po volbách se tady najde rozumná koalice, která nebude brát třeba závěry Národní rozpočtové rady na lehkou váhu, a že se tenhle vývoj, tenhle pohled do budoucnosti, změní.

Bohužel musím konstatovat, že vaše vláda není vláda růstu životní úrovně seniorů, ale vláda státního bankrotu. Nezodpovědně hazardujete s budoucností nejenom seniorů, ale všech v této zemi.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Jedna faktická poznámka, pan poslanec Sklenák. A poté s přednostním právem paní ministryně financí.

S náhradní kartou číslo 17 hlasuje pan ministr Zaorálek, jsem zapomněl přečíst.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Já bych rád zareagoval vašim prostřednictvím na pana poslance Jakoba. Protože byť ta čísla, která zde říkal, byla pravdivá, tak si dovoluji říct, že ta interpretace byla poněkud zavádějící. Protože samozřejmě kdo se tou problematikou zabývá trochu více, tak ví, že ten růst důchodů má za růstem reálných mezd roční zpoždění. To znamená, pokud my jsme teď v situaci, kdy několik let po sobě velmi výrazně rostou reálné mzdy, tak byť rostou nominálně i důchody, tak to procentuální navýšení prostě je tam menší. To znamená, když meziroční růst důchodů mezi lety 2012 a 2013 byl 200 korun, tak to udělalo 0,7 procentního bodu, a když mezi lety 2019 a 2020 byl 1 000 korun nárůst důchodu, tak to udělalo jenom dvě desetiny. Prostě to je interpretace těch čísel.

A... Už mně došel čas? Aha. Tak já jenom bych si dovolil, když mám slovo, ještě se souhlasem předkladatele navrhnout zkrácení lhůty na projednání ve výborech na 13 dnů. V případě, že by byl tento návrh vetován nebo neprošel, tak alternativně na 30 dnů.

Předseda PSP Radek Vondráček: Návrh jsem si poznamenal. A faktická poznámka, pan poslanec Jakob?

Poslanec Jan Jakob: Děkuji. Pan kolega Sklenák má samozřejmě pravdu s tím zpožděním. Nicméně evidentní i na tom grafu (ukazuje) je ten trend. Ani v průběhu těch osmi let se prostě nezměnil, neprojevil ani s tím zpožděním. Ano. Mezi roky 2018 a 2019 můžeme drobné navýšení zaznamenat, ale ten trend je zcela jednoznačný. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak děkuji za krátkou faktickou poznámku. A teď už tedy paní ministryně s přednostním právem.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Tak děkuji za slovo, pane předsedo. No, pane poslanče Jakobe, já si dovolím vám ukázat – když prostřednictvím vašim komunikuji s největší pravděpodobností s bývalým poslancem panem Kalouskem, ale to nevádí, to je v pořádku – já vám ukážu jiný graf. Já vám ukážu graf navyšování důchodů v letech 2010 a 2022. (Ukazuje graf.) Můžete klidně přijít blíž. A pak vám ukážu ještě jeden graf – vývoj průměrného důchodu v letech 2008 až 2022. (Ukazuje další graf.)

Takže samozřejmě ano, v tom přepočtu HPD máte pravdu, ale ono to HDP také velice rostlo, a já si prostě myslím, že ti důchodci si velice, velice pamatují, že od roku 2008 – zase mi to budou piráti vyčítat, že to mám mít od bodu nula, no, já si myslím, že takovému grafu každý rozumí. Oni si to pamatují. Pamatují si těch 40 korun za mého předchůdce. Jsou pouze v novodobé historii dva ministři, kteří prošli krizí hospodářskou, ekonomickou. Je to můj předchůdce, pan exministr Kalousek, a já. Troufnu si říct, že tato krize je srovnatelná, jak já to často říkám, s třicátými léty, nebo s krizí v třicátých letech minulého století.

Já jsem dokonce v sobotu byla na setkání, kde byli mimo jiné senioři, a jedna paní mi říkala, že i 7 korun, dostala dopis, že ho má schovaný. Schovaný, jak dostala za mého předchůdce, vašeho spolustraníka, valorizaci 7 korun. Takže k čemu jim to bylo, že v přepočtu na HDP to takto bylo, když HDP enormně potom rostlo, když prostě v té peněženke měli těch 40 korun? Nebo 7 korun dokonce. Takže prosím, na tyhle grafy se podívejte. To jen abychom tedy si vysvětlili, o čem ten každý graf je. A neříkám, že ten váš nemá relevanci. Jenom prostě nemá žádný, nic pro ně neznamena.

No, padlo tady toho mnoho. Víte, jeden zásadní rozdíl. Přístup jednotlivých vlád v těch krizích. A srovnávat můžeme jenom tu vládu, která tu byla za krize 2008/2009 a v následujících letech, a naši vládu, která tu je za krize 2020/2021 podobně, a postoj, jak se k tomu ty jednotlivé vlády postavily. Ty cesty jsou vždycky jenom dvě. Jedna cesta je ta, že nedáte nikomu nic a necháte v tom prostě ty lidi plácet. To se stalo tehdy. Já mám graf, 3,5 % HPD se dalo, a bylo to jenom v daňové oblasti. Pracovala jsem na Finanční správě, pamatují si to. Jediná pomoc, kterou dostali. Jinak ani korunu. Anebo podstoupíte to riziko, zadlužíte se, což jsme udělali my. Vyšli jsme z toho, že byla tady extrémní ekonomická situace výborná díky tomu, jak jsme to vedli. A já si vzpomínám – smějte se, jak chcete, prostě bylo tady šest let konjunktury, byly tady roky, kdy jsme nastavili přísná daňová opatření, jako je kontrolní hlášení, které dneska už i některé opoziční strany připouštějí, že by ho nerušily, že to je dobré opatření. Nastavili jsme boj s transferovými cenami, to je všechno, co už dávno funguje

v rámci rezortu Ministerstva financí, resp. Finanční správy, abych mluvila přesně. No a tuto situaci jsme využili k tomu, půjčili si prostě za výhodný úrok a pomohli jsme. Pomohli jsme ekonomice.

K 31. 5. je to 466 miliard. Jmenovala jsem to ve své řeči, komu, kolik, co jsme dali. A já si vzpomínám – vy tady hrajete takovou falešnou hru. Když jsme projednávali různá opatření, kompenzační bonus, ten se mě nejvíc týkal, ale celou řadu dalších, tak jste pořád bušili tady do toho stolku a říkali jste: prostě to je málo, a ještě víc, a ještě víc dejte, ještě víc. A pak jste zase přišli a řekli: nesmíte se zadlužovat a musíte hospodařit šetrněji a prostě nejlépe s vyrovnaným rozpočtem. To nějak nejde dohromady. A když jsem vás tady několikrát vyzývala a ukazovala jsem: pojd'te sem, k tomu stolku, a řekněte, kde chcete uspořit, tak jsem slyšela: propustíme – teď to zase říkáte, ty volební programy – propustíme 13 tisíc úředníků. Vy jste zapomněli, že je tady zákon o státní službě, který chtěla Evropa, že jsme byli povinni ho přijmout, pro který tady hlasovala ta minulá Poslanecká sněmovna? Že prostě tím nic nezískáte? Já jsem šla cestou, kdy jsem prostě omezila prostředky na neobsazená místa. Proč to neudělal nikdo z mých předchůdců, včetně vašeho spolustraníka? Nikdy to nikdo neudělal. Ušetřili jsme tím 4 300 úřednických míst a úspora byla zhruba 3,7 miliardy. Tam nenaškrtáte desítky miliard.

Já studuju teď programy vaše a jsem opravdu z toho zhrozená. Z toho, co tam plánujete za brutální, brutální škrtky. Prostě vy jste se nepoučili. Vy chcete znovu jít stejnou cestou jako před těmi dvanácti, nebo patnácti nebo kolik to je lety. Znovu stejnou cestou. Ne stimulovat ekonomiku. Tehdy vy jste, nejen že jste lidem nic nedali, těm, kteří zůstali v potížích, vy jste dokonce zaškrtili důchodce, což je úplně tedy něco pro mě nepředstavitelného a nemorálního, ale vy jste zaškrtili i investice. Já tady dneska nemám graf investic, protože jsem se chystala na důchodce, ale není problém, já těch grafů mám takovýhle štos. Mám je ráda. Ano, máte pravdu, mám ráda čísla a mám ráda grafy. Opírám se o ně, protože to jsou fakta. Kdežto my naopak podporujeme – kdy jindy investovat? Kdy jindy, než když firmy omezují soukromé investice, kdy se snaží šetřit? Kdy jindy než teď, aby veřejný sektor – a my plánujeme v roce 2022 rekordních 189 miliard, protože se musí dát práce živnostníkům, musí se dát práce firmám a musíme prostě se tou krizí proinvestovat. To nejsou prázdná slova.

Pořád tady vyhrožujete a strašíte deficitem. Ano, já nejsem samozřejmě z toho šťastná, z toho deficitního hospodaření. Nejsem. A jak jsem tady už několikrát řekla, vstoupím určitě do historie jako ministryně financí s nejvyšším deficitem. To je bezesporu fakt. Ale já s tím umím žít. Nejsem z toho šťastná, umím s tím žít. Neuměla bych žít, kdybychom my těm lidem nepomohli. A já chodím i mezi lidi, já žiju úplně normální, obyčejný život. A slyším jejich názory. A byla jsem teď včera na V4, slyšela jsem – vážím si velice spolupráce V4. Bavili jsme se s ministry o tom, jaký máme veřejný dluh. Prostě slyšela jsem ta čísla, kde my nejsme prostě ani u někoho v polovině, u někoho ve dvou třetinách. Podpořila jsem minulý týden v Lucemburku rakouského ministra financí v aktivitě zemí, jako je Rakousko, Česko, Slovensko, pobaltské země, Švédsko, Dánsko, možná jsem na někoho zapomněla, v tom, vytvořit protiváhu proti tlaku jižních zemí, které jsou dneska v naprosto docela velmi složité a bezvýhodné situaci a chtějí rozvolnění fiskálních pravidel. Nechceme rozvolnění fiskálních pravidel. Chceme se vrátit do normálu, ale ne rok dva po krizi. Ne rok dva po krizi, aby to znamenalo pro lidi a pro ekonomiku naší země brutální zaškrcení. A to chcete vy, protože jste se vůbec z té minulé krize nepoučili. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Pan poslanec Jakob, faktická poznámka.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji. Vážená paní ministryně financí prostřednictvím pana předsedajícího, mým prostřednictvím nehovoříte s Miroslavem Kalouskem, ale pokud si to myslíte, mně to nevadí, naopak je mi ctí.

Vy jste ukazovala grafy nominálních čísel. Ano, to já jsem taky tady uvedl, že nominálně samozřejmě důchody rostly. Já jsem ta čísla nevztahoval k HDP, ale k průměrné hrubé mzdě. To jenom faktické upřesnění.

Určitě vaši předchůdci krizí prošli, a byť to bylo nelehké, tak díky tomu vy jste mohli potom vládnout v době hospodářského růstu a to se vládne hezky. Vy v tuto chvíli krizí procházíte, ale ne, jak jste říkala, že jste jí prošla. To zdaleka ještě ne. A já mám obavu, že to srovnání, pokud by to mělo pokračovat – našťestí na podzim jsou volby a ty to nepochybně změní – tak by to hodnocení vašeho průchodu krizí bylo velmi, velmi nelichotivé. My tady vždycky říkáme, že jsme pro prorůstová opatření, že je zapotřebí investovat tak, aby se ekonomika nastartovala. Nicméně vy jste nenavrhli ani jednu korunu úspory a to já vám neodpustím za budoucí generace. Já chápu, že z krize se nedá proškrtat, ale taky v krizi je potřeba udělat alespoň elementární racionální rozhodnutí na výdajové straně. (Předsedající: Váš čas, pane poslanče.) Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Paní poslankyně Valachová je přihlášena do rozpravy. A s přednostním právem paní ministryně. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Víte, pane poslanče, z nějakého důvodu vám tu vaši starost nevěřím, protože kdybyste skutečně chtěl šetřit, tak byste přece začali u sebe. My jsme navrhovali, aby se ústavním činitelům zmrazily platy, a vy jste byli první, kdo řekl, že to nepodpoří. Vy chcete šetřit jenom tam, kde se to netýká vás. Takže prosím neříkejte, že jsme nenavrhli ani korunu úspor, to prostě není pravda. Kolik jste si polepšil – omlouvám se za tu přímou otázku – zrušením superhrubé mzdy? My tady jednáme o třech stovkách nad zákonnou valorizaci měsíčně, a přitom jsme si všichni, ale my sociální demokraté jsme pro to nehlasovali, my jsme to nepodpořili, polepšili o kolik? Osm, devět, deset tisíc měsíčně? Přijde vám to spravedlivé? A přijde vám pak spravedlivé říct, že když navrhne, že se zmrazí platy ústavních činitelů, že to nepodpoříte, a pak nám tady přednášíte o úsporách? Dokažte, že to myslíte vážně, a začněte šetřit u sebe. Ne na důchodcích, kteří celý život pracovali a mají 14 000 a méně. To je prostě strašně, to je – já neřeknu to slovo, to prostě není uvěřitelné. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tak vystoupení paní ministryně vyvolalo dvě faktické poznámky, nejdříve pan poslanec Jakob, poté pan poslanec Václav Klaus.

Poslanec Jan Jakob: Děkuji, snad naposledy, omlouvám se. Já nevím, kolik jsem ušetřil, já to srovnání nemám, já jsem sem nastoupil až později, nicméně poslanci za TOP 09 tohle snížení nepodpořili. A co se týká toho návrhu zmrazení mezd nebo odměn ústavních činitelů, tak sami soudci už teď říkají, že je to protiústavní. Takže o tom můžeme vést teoretickou diskusi, ale faktické úspory na výdajové straně rozpočtu jste prostě nepřednesli. Já jsem rád, že tento návrh budeme projednávat v normálním řízení, bude druhé, třetí čtení. My vám nějaké návrhy na úspory dáme, doufám, že je pak podpoříte.

Předseda PSP Radek Vondráček: Faktická poznámka, pan poslanec Klaus.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Já bych zareagoval na své předřečníky. Blíží se konec roku, tak trochu pedagogicky. Prosím vás, drtivá většina zákonů má smysl do budoucna. Je jenom velice málo zákonů, které směřují do minulosti, např. prezident T. G. Masaryk se zasloužil o stát a podobné zákony. A tady už dvě hodiny se hádají pohrobci ministra financí pana Kalouska se sociálními demokraty o nějaké interpretaci patnáct let staré nepovedené důchodové reformy. Když se na to podíváme reálně, v devadesátce to projednat je vetováno, není žádný návrh na zamítnutí, čili jsme v prvním čtení, není tady žádný spor, tak já nechápu, o čem tady vedeme tyto nekonečné diskuse. Pojďme to přidělit nějakému tomu hospodářskému nebo rozpočtovému výboru a můžeme jít domů. A to, co bylo před patnácti lety, si běžte povídat někam tady do přísálí. Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Paní poslankyně Valachová, přihlášená do rozpravy.

Poslankyně Kateřina Valachová: Děkuji, pane předsedo. Kolegové, kolegyně, já samozřejmě podporuji vládní návrh, aby kromě zákonné valorizace, kterou jsme prosadili my v roce 2017, tak aby rostly důchody našich seniorů a seniorek v příštím roce nad zákonnou valorizací 300 korun. Je mi líto – a tady reaguji na svého předřečníka, proč se tady opravdu vede tahle debata, která nakonec ve finále nikam nevede – že se nepodařilo najít v Poslanecké sněmovně shodu napříč politickým spektrem tuto věc, podle mého soudu spravedlivou, odhlasovat napříč politickým spektrem. Asi proto se tady tedy vede bohužel tahle zbytečná debata. Proč zbytečná? No z jednoduchého důvodu. Ačkoli jsme za poslední roky, a ví to asi celá republika, každý rok zvyšovali důchody seniorů a seniorek, a tím narovnávali to, v jaké výšce jsme před x lety důchody našli, no tak proč to doposavad nepomohlo a tady se vzájemně mlátíme těmi grafy? No z jednoduchého důvodu, a to neříkám tedy jako politička, ale jako dlouholetá právnička, člověk, který se pohybuje ve veřejné správě a také ve strukturách Legislativní rady vlády, já jsem byla u toho, kdy se opustila právě valorizace důchodů v těch dobách minulých. Proto ta vzpomínka. A tam vznikla ta černá díra směrem k důchodům a tu zkrátka nenarovnáte a nezazdíte bohužel ani po sobě několikaletým opakujícím se nad zákonnou valorizací přidávaným důchodům.

Není to spravedlivé, že jsme se dnes na tom neshodli. A já vás, kolegové a kolegyně, vyzývám – a teď se dostávám tedy ke konkrétní věci směrem k předřečníkovi –, podpořme zkrácení projednávání mezi jednotlivými čteními tak, aby měli důchodci a důchodkyně v naší zemi co nejrychleji jasno, jak jejich důchody porostou, a zazdeme tu díru, která tady vznikla v těch předchozích letech, která by spravedlivě měla být podle mého soudu narovnána. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, zda se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pan poslanec Ferjenčík.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem tady jen chtěl uvést najisto, že i za vlády Pirátů porostou důchody, budeme držet pravidelnou valorizaci důchodů, tak jak máme v zákoně jasně dáno. Tento závazek jsme si jasně dali do našeho programu. Co se týče platů politiků, tak jednou jsme prosadili jejich snížení a jednou jsme prosadili jejich zmrazení. Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. A ještě jednou se rozhlížím po sále a ptám se, jestli se někdo hlásí do rozpravy. Nikoho nevidím, takže rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Paní ministryně? Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Ano, děkuji. My jsme diskutovali dvě hodiny. Prosím, podpořte zkrácení lhůt tak, ať nemusíme jít cestou mimořádných schůzí v měsíci srpnu, a pojďme prosím co nejrychleji tento návrh zákona schválit tak, ať senioři a seniorky vědí, že si jich vážíme. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Paní zpravodajka nemá zájem o závěrečné slovo? (Nemá.)

Nyní se tedy budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. A nejprve bychom rozhodli o garančním výboru. Já jsem zaregistroval, že je zájem o odhlášení, tak jsem tak právě učinil. Poprosím vás, abyste se přihlásili svými kartami. (Gong.)

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání výboru pro sociální politiku jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru? Žádný takový návrh neregistruji. Myslím si, že počet hlasujících se relativně ustálil, přistoupíme tedy k hlasování.

Zahájil jsem hlasování. Kdo souhlasí s tím, aby předložený návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu výboru? Kdo je proti?

Hlasování číslo 3, přihlášeno je v tuto chvíli 108 poslanců, pro 108, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru pro sociální politiku jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl žádný jiný. Tak pan poslanec Ferjenčík navrhne zřejmě další výbor k projednání.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl navrhnout projednání tohoto tisku i na rozpočtovém výboru, protože ty rozpočtové dopady jsou poměrně významné.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ano, děkuji. Další návrh? Nikoho v sále nevidím.

Budeme tedy hlasovat návrh, aby tento tisk byl přikázán jako dalšímu výboru rozpočtovému výboru.

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 4, přihlášeno je 109 poslanců, pro 29, proti 5. Návrh nebyl přijat.

Dále budeme hlasovat o návrzích, které zazněly v rozpravě. Pan poslanec Sklenák navrhl zkrácení lhůty pro druhé čtení na 13 dnů.

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro zkrácení lhůty pro druhé čtení? Kdo je proti?

Hlasování číslo 5, přihlášeno je nás 109 poslanců, pro 94, proti 3. Návrh byl přijat.

Tak to jsou veškeré návrhy, o kterých mělo být hlasováno v rámci prvního čtení. Já vám všem děkuji. Končím první čtení tohoto tisku. Končím tento bod.

Přečtu omluvy a následně ukončím schůzi, protože byl vyčerpán její program. (Velký hluk v sále, někteří poslanci už odcházejí.) Tak omlouvá se paní poslankyně Adamová mezi

16. a 19. hodinou, to už nebude potřeba, pan poslanec Pavel Žáček od 16.00 – také není potřeba, pan poslanec Martin Kupka od 15.15 z pracovních důvodů, pan poslanec Petr Pávek od 15.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Miloslav Rozner od 15 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Ondřej Benešík mezi 14. a 16. hodinou z pracovních důvodů.

Takže to je všechno. Já vám děkuji. Končím tuto schůzi.

(Schůze skončila v 16.06 hodin.)